

INTERNET mānija arī RTU

Internet kļuvis par mūsdienu sabiedrības neatņemamu sastāvdaļu. Gatavojot pētniecības darbus, nav vairs tikai jābūras pa grāmatām un bibliotēku katalogiem, lai uzzinātu pasaules jaunākās politiskās, ekonomiskās un visāda citāda veida ziņas, nav vairs tikai jāabonē ziņu laikraksti. Pat lai atrastu darbu, nav vairs tikai jāskraida pa darba biržām vai jāskanē darba piedāvājumu sludinājumi avīzēs, un, lai sazinātos ar veciem draugiem, tikai jāraksta vēstules. Vēl vairāk, pat lai parunātos ar cilvēkiem, nav vairs tikai normāli jārunā. Te "izpalīdz" Internet četošana.

Četošana (no angļiski *to chat* – pļāpāt) Internet izpaužas kā sava sakāmā drukāšana kādā no neskaitāmajām čet istabām, ko tad redz visi pārējie četotāji pie saviem datoriem no visas pasaules (ja nu gadījumā ir kāds, kas to nezina...). RTU bibliotēkā (Kalķu 1a, 4. stāvā) ir Internet zāle, kurā ir 8 datori, pie kuriem katrs students bez maksas drīkst pavadīt 2 stundas nedēļā. Neatkarīgi no tā īstenībā pie tiem katru nedēļu manāmi gandrīz vieni un tie paši cilvēki, pārsvarā – profesionālie četotāji. Arī datormācību praktiskajās nodarbībās šie internetomāni nevis apmaksā, prognozē vai zīmē bloksķēmas, bet gan, aktīvi maskējoties, četo. Satriecoši ir statistiskie dati: 78% (jeb 25 no 32) no manis aptaujātajiem cilvēkiem atbildēja apstiprinoši uz jautājumu: "Vai jūs četo-jat?". Populārākās čet istabas ir "parks", "sex", "118", IRCas "riņa" un "alus", "geo-cities". Ar ko tad četošana ir labāka par istu sarunu?

"Drošāk, nekā sarunāties", "Neredz to otru (tos otrus)", "Ne ar ko", "Foršāk, var visādas

stulbības gvelzt", "Nezinu, tas ir pavisam citāds", "Četā cilvēks var būt viss, kas viņš vēlas būt", "Četo ar svešiem cilvēkiem, sarunāties ar galīgi svešiem bieži nav drosmes", "Interesantāk, nav tik parasti, kā saruna", "Nezinu, tā grūti pat pateikt", "Četot un sarunāties ir divas dažādas lietas".

Mūsdienu pasaulē, kad tehnoloģiskā atbilstība notiek nevis vienmērīgi, bet strauji paātrināti, sāk uztraukt vispārējā datorizācija. Bail, ka varētu palikt tikai cilvēks un dators, ka aizmirsīsies cilvēciska domu apmaiņa, ka nākotne tiešām būs tāda, kā rāda filmās par laiku 500 gadus uz priekšu – sarkanām debesīm, lidojošiem taksometriem un cilvēkiem-pusrobotiem. Vai četošana ir solis tā virzienā? Vai pareizi dara RPIVA vadība, bloķējot augstskolā četus un čet serverus? Vai četošana tiešām ir pozitīva?

"Jā, ir pozitīva", "Nezinu" (5 atbildes), "Nē, noteikti nē", "Jā, jo man, piemēram, tā uzlabo garastāvokli", "Nē, tas ir stulbākais veids, kā nosist laiku, tāpēc jau es nečetoju", "Nē, četošana ir pieradums", "Jā, tā ir slimība, taču tāpat pozitīva", "Es laikam nomirtu, ja nevarētu četot", "Ir pozitīva, taču es neieteiktu citiem sākt četot. Jau pietiek", "Nē, čets nenormāli apēd laiku", "Nezinu, bet ir interesanti".

Šo argumentu dēļ nerakstišu, kā iekļūt čet istabās. Varbūt ir veselīgāk nemaz nesākt četot. Arī datoru semināru vadītāji droši vien būs daudz prēcīgāki, ja jūs studēsiet *Matkadu* vai *Ekseli*, nevis četosiet. Un, velns ar ārā, mēs taču ēdam, lai dzīvotu, nevis ēdam, lai četotu!

Dagmāra Dreiškena